

Fiskaaling - Havbúnaður 6

Er uppgávan hjá bløðunum bert at skriva góðar søgur sum selja?

- Júst her er tað spurningurin hjá ein-blaðmanni at taka støðu til, antin ein vil royna at lýsa eitt mál út í æsir — frá fleiri síðum — ella tað bert skal verða talan um eina »góða søgu« sum fangar og selur blaðið tann eina dagin, skrivar Jan Müller, blaðmaður um greinarøðina um aling og føroyska blaðskrivning

...so er alingin at enda liðug í Sosialinum — munnu tað vera tey, sum hugsa, nú vit geva út okkara seinasta iskoytisblað um fiskaaling og havbúnað. Ja, eg má sjálvur viðganga, at hetta gjørdist eitt sindur drúgvart enn upprunaliga varð ætlað: heilar 48 síður um aling í seks fylgjandi leygdagsbløðum.

Sum vit søgdu frá í fyrsta blaðnum var ætlanin at lýsa menningina innan fiskaaling og havbúnað aðrastaðni. og heima í Føroyum og samstundis at fáa í lag eitt orðaskifti um hetta evnið.

Vit hava tí frá blaðnum verið úti kring oyggjarnar og vitjað alarar, og vit hava tosað við fólk, sum hava eitthvørt tilknýti til hesa

vinnugrein. Somuleiðis hava fleiri av teimum fólkum, sum onkursvegna arbeiða við fiskaaling verið so beinasom at skriva greinar í blaðið. Á henda hátt hava vit kunnað gjørt hesa greinarøð so fjølbroytta sum gjørligt.

At henda greinarøð so hevur havt eina kanska ov stóra »yvirvekt« í blaðnum, tað skal eg ikki dylja

fyrir. Tað eru helst mong, sum ongan áhuga hava fyrri at lesa um fisk, so sum fleiri teirra eisini hava tikið til.

Men júst her er tað spurningurin hjá einum blaðmanni: at taka støðu til, antin ein vil royna at lýsa eitt mál út í æsir — frá fleiri síðum — ella tað bert skal verða talan um eina »góða søgu«, sum fangar og selur blaðið tann eina dagin.

Undirritaði, sum ikki er vorðin sørt bitin av hesi nýggju vinnugrein, helt, at tað kundi verið áhugavert einaferð at roynt nakað nýtt í føroyskari blaðskrivning, nevniliga hetta at taka upp ein tátt og lýsa hann so breitt og djúpt sum gjørligt.

Tað liggja so eisini aðrar grundir fyrri hesum tiltaki. Fyrri tað fyrsta at hjálpa teimum monnum, sum

Jan Müller
blaðmaður
skrivar:

hava havt tað dirvi at seta heilt nógv uppá spæl fyrri at fáa eina nýggja vinnu upp á fótur. Tá eg sigi hjálpa, so hugsi eg her um, at formidla upplýsingar, spurningar og tørv viðari til okkara myndugleikar og politikkarar. Soleiðis at hesi bæði liðini, betur kunnu skilja hvørt annað.

Fyrri tað næsta — og tað er ein náttúrlig avleiðing av hesum fyrra — hevur skrivningin eisini havt til endamál at geva teimum myndugleikum og politikarum, sum skulu stýra landi okkara í framtíðini, møguleikan at kunna seg við viðurskiptini og umstøðurnar hjá teimum monnum, sum eru farnir í gongd við aling.

Eisini her haldi eg, at eitt blað kann vera ella kanska heldur eigur at vera millumlið millum tann, sum arbeiðir úti innan eitt ávist øki og tann, sum i erva skal taka avgerðirnar.

Fyrri tað triðja hevur henda skrivning havt til endamál at gera tað uppvaksandi ættarliðið varugt við eina nýggja vinnugrein, sum tað um nokkur ár fer at virða

Framhald á síðu 16

